

Bemærkninger til lovforslaget

Socialistisk folkeparti ser helst loven helt fjernet og i givet fald den helt ukontrollable erhvervsstøtte erstattet med en mere målrettet. Det fremsatte lovforslag har dog et langt mere begrænset sigte. Nemlig for det første at lukke et af hullerne i investeringsfondsloven gennem ophævelse af muligheden for at investere i udlandet med frigivelse af fondsmidler samt for det andet at ligestille lønmodtagere og ikke regnskabs- og bogføringspligtige erhvervsdrivende med andre erhvervsdrivende.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Såfremt en skatteyder/virksomhed anskaffer et erhvervmæssigt aktiv i et af de 19 lande (se fodnote), hvormed Danmark har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst efter exemptionsprincippet, og benytter muligheden for forlods afskrivning gennem anvendelse af investeringsfonds, vil en avance ved salg af aktivet være skattepligtig i det pågældende udland. Det vil i almindelighed betyde, at der ved avanceberegningen ikke tages hensyn til den i Danmark foretagne forlods afskrivning ved anvendelse af investeringsfondsmidler. Eller sagt på en anden måde: avancen vil hverken være skattepligtig her eller i det pågældende udland. Et lille regneeksempel viser virkningen:

En skatteyder har gennem nogle år henlagt til investeringsfond. I alt er der bundet 100.000 kr., hvilket har givet et skattefradrag på 200.000 kr., svarende til – med en marginalskat på 70 pct. – en skattebesparelse på 140.000 kr. Nu anskaffes der på f.eks. Færøerne et afskrivningsberettiget, erhvervmæssigt aktiv til en pris på 200.000 kr. som afskrives straks gennem frigivelse af investeringsfondshenlæggelsen. Året efter sælger skatteyderen sit aktiv. I Danmark ville fortjenesten udgøre forskellen mellem det nedskrevne beløb – nemlig 0 kr., og salgssummen, f.eks. 200.000 kr. Men fordi aktivet er anskaffet i et af de pågældende lande, henhører avancebeskatningen til det pågældende udland. Som normalt *ikke tager hensyn* til den i Danmark foretagne forlods afskrivning.

På samme måde har vi ønsket at stoppe det hul, som eksisterer for så vidt angår skibe under en lang række udenlandske flag.

En af begrundelserne for det flertal i folketinget, som har ønsket at opretholde investeringsfondsloven, har været, at den erhvervsstøtte, loven er udtryk for, er med til at skabe arbejdspladser. Ved at begrænse den forlods afskrivning til investeringer i Danmark sikrer vi, at *det er danske arbejdspladser, der skabes*. I den nuværende beskæftigelses- og valutasisuation er der ingen som helst rimelig grund til at favorisere spekulation i anskaffelse af udenlandske aktiver.

Til nr. 2

Siden 1958 har regnskabs- og bogføringspligtige kunnet nøjes med at binde 50 pct. af investeringsfondshenlæggelsen. Med ændringsforslaget har vi ønsket at ligestille alle grupper, således at der fremover skal bindes et beløb svarende til henlæggelsen. Ændringen er helt i overensstemmelse med bindingsreglen i etableringskontolovens § 1. Ændringen betyder en forenkling af reglerne, idet de i § 5, stk. 1, andet punktum, opregnede undtagelser bortfalder.

Reglen om, at kun 50 pct. skulle bindes, kom ind i loven i 1958. På det tidspunkt var marginalskatten under 20 pct. – bindingsreglerne betød således en reel opsparing.

De siden da stigende marginalskatter betyder i dag, at der normalt frigøres penge til privat forbrug ved henlæggelse til investeringsfond. Som det fremgår af ovenstående regneeksempel, er der ved en henlæggelse på 200.000 kr. frigjort 40.000 kr. til privatforbrug. Samtidig vil skatteyderen skubbe en stadigt voksende buffer af skattegæld foran sig, med provenutab for statskassen og problemer med generationsskifte og erhvervsophør til følge. Ændringen vil sikre, at der sker en reel opsparing.

Den umiddelbare likviditetsfordel, som investeringsfondshenlæggelse giver, betyder, at en række erhvervsdrivende henlægger langt mere, end det egentlige investeringsbehov kræver. Efter et antal år – for tiden 6 – skal henlæggelsen benyttes, hvil-